

Det er en uhyre vidtgående lovgivning, og det er meget bekymrende, for det kan på længere sigt komme til at indebære en voldsom ændring af det økonomiske grundlag for samfundets velfærd.

Når det ikke længere er markedsvilkår, der skal afgøre, hvem der skal producere en vare, men derimod de enkelte kommuners og amters politiske ønsker om at kunne drive virksomhed for skatteydernes penge, så er der ikke længere nogen sikkerhed for, at vi får de bedste og billigste produkter frem.

Markedsøkonomiens velfærdsskabende effekt sættes ud af kraft på store områder. Derfor vil der ikke være nogen sikkerhed for optimal drift, reelt konkurrencedygtig produktion og den bedst mulige service for borgerne.

Skatterne vil derimod uundgåeligt stige og den offentlige sektor vokse, hvis der ikke sker forøget udlicitering og etableres nogle meget effektive branchesystemer, og hvis det ikke sikres, at der bliver tale om andet end tomme ord, når regeringen taler om lige konkurrencevilkår.

Vor vækst og velfærd bliver mindre, end den burde være, og det kan ingen være tjent med. Reelt er det hasardspil, regeringen har spillet ud til med de omfattende ændringer, hasardspil med en alt for stor indsats.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er stadig væk lidt for mange private samtaler rundt omkring i salen.

Besvarelse

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Vejen til øget beskæftigelse i den private sektor går over fastholdelse og udbygning af dansk konkurrenceevne. For en lille økonomi som den danske er det derfor utrolig vigtigt, at effektiviteten i de hjemmemarkedsbeskyttede erhverv og i den offentlige sektor til stadighed er i top. Det bedste middel, hvormed dette kan sikres, er i langt de fleste tilfælde konkurrence på markedsmaessige vilkår.

De meget forsigtige lempelser i amternes og kommunernes adgang til at konkurrere med den private sektor, som regeringen har gennemført i det sidste par år, vil alt andet lige øge konkurrencetrykket og dermed bidrage til at sikre effektiviteten, i særdeleshed i den offentlige sektor, men samtidig vil jo også den private sektor skulle vise effektivitet for at kunne give det offentlige konkurrence.

Den åbne konkurrence vil medføre, at opgaverne finder vej til den mest effektive udbyder, uanset om denne er offentlig eller privat. Det er jo den dybere mening i regeringens politik.

Men naturligvis er regeringen klar over, at der kan være risiko for konkurrenceforvridning, når det offentlige går ud på markedet. Blandt andet kan der være risiko for såkaldt krydssubsidiering, hvor indtægterne fra myndighedsområdet anvendes som tilskud til erhvervsvirksomhed. Også det forhold, at ikke alle omkostninger medtages i beregningen af opgaveløsningspris, er en risiko, som man naturligvis må tage højde for.

Regeringen har derfor fundet det helt vigtigt at stille en række krav, når amter og kommuner går ud på markedet og får lov til at vise deres effektivitet.

For det første stilles der krav om udbud af opgaver på beløb over 1,6 mio. kr., hvis opgaven skal udføres af en anden kommune eller et andet amt. Denne grænse gælder, uanset om udbudet måtte være undtaget fra EU's udbudsdirektiver eller EU's tærskelværdier ligger højere; dermed sikres, at private også kan få mulighed for at byde på opgaverne.

For det andet stilles der krav om opstilling af en kalkulation, der viser samtlige de omkostninger, der medgår til opgaven, ligesom der stilles krav om efterfølgende regnskab.

Jeg vil gerne slå fast, at reglerne om omkostningskalkulation vil komme til at gælde, uafhængigt af om opgaven er af en sådan art og størrelse, at den skal udbydes.

På denne måde og med disse vilkår er regeringen med til at sikre, at konkurrencen øges, og at det sker på lige vilkår.

Naturligvis vil det øge mængden af udbudsforretninger, at der sker et udbud, når en kommune ønsker at overdrage større opgaver til andre, herunder andre kommuner. Ud over reglerne om udbud i forbindelse med kommuners og amters udførelse af offentlige opgaver lægger EU's udbudsdirektiver og det statslige udliciteringscirkulære rammerne for det offentliges udbudsforpligtelser.

Herfra er der en række undtagelser. Blandt de vigtigste af disse undtagelser er, at opgaver under visse tærskelværdier ikke skal udbydes, og at opgaver, som kommunerne selv udfører inden for eget hus, ikke er omfattet.

Når flere opgaver alligevel endnu ikke er bragt i udbud, er der nok mange forklaringer på det. En af forklaringerne er den rent praktiske: